

Το μεγαλύτερο έγκλημα της αριστεράς...

Κώστας Στούπας

Του Κώστα Στούπα

Πάγια άποψη αυτής της στήλης τα τελευταία χρόνια είναι πως η κυβέρνηση Τσίπρα-ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ θα ολοκληρώσει στη χώρα τη μεγαλύτερη καταστροφή μετά τον πόλεμο.

Δεν αναφέρομαι αποκλειστικά στην ολοσχερή οικονομική κατάρρευση που μοιάζει βέβαιη καθώς η χώρα αδυνατεί να προσελκύσει και τις μισές επενδύσεις απ' όσες χρειάζεται για να εξισορροπήσει την απώλεια όσων φεύγουν και όσων αποσβένονται.

Αναφέρομαι κυρίως στον ολοκληρωτικό πόλεμο ψεύδους που συνεχίζει η κυβέρνηση με τον οποίο ξεθεμελιώνει την εμπέδωση και αποδοχή της δημοκρατικής νομιμότητας της μεταπολίτευσης. Της περιόδου με τη μεγαλύτερη ελευθερία και δημοκρατία στην νεότερη πολιτική ιστορία.

Η κυβέρνηση Τσίπρα δεν χρησιμοποίησε απίθανα ψέματα μόνο για να αναρριχηθεί στην εξουσία το 2015, αλλά συνεχίζει να ψεύδεται ασύστολα καθώς δεν διαθέτει κάποιο επαρκές πολιτικό αφήγημα που να είναι συμβατό με βασικές ιδεολογικές αρχές και να εκφράζει τα βιώσιμα συμφέροντα κάποιων κατηγοριών που δημιουργούν πλειοψηφικό ρεύμα στην κοινωνία...

Τούτο δεν είναι πρόβλημα που αφορά τον ΣΥΡΙΖΑ και τους ΑΝΕΛ μόνο, αλλά το σύνολο του πολιτικού κόσμου. Οποιαδήποτε διέξοδος από το αδιέξοδο της χρεοκοπίας περνά από την ισοπέδωση του κομματικού, πολιτικού και οικονομικού τοπίου της μεταπολίτευσης. Απλά, ενώ το ΠΑΣΟΚ και η ΝΔ φέρουν τη βασική ευθύνη της χρεοκοπίας, μετά το 2010 άρχισαν δειλά-δειλά να παραδέχονται μέρος της ευθύνης και να συγκρούονται στο εσωτερικό τους μεταρρυθμιστές και αντιμεταρρυθμιστές.

Ο ΣΥΡΙΖΑ εκφράζει τον πιο σκληρό πυρήνα της αντιμεταρρύθμισης (πελατειακό κράτος, μεγάλο κράτος, διαπλοκή με ολιγαρχικά οικονομικά συμφέροντα) και από εκεί προκύπτει η ανάγκη του ολοκληρωτικού πολέμου του ψεύδους που έχει εξαπολύσει προς τον εαυτό του και την κοινωνία.

Αν ο ΣΥΡΙΖΑ εφάρμοζε αυτά που πιστεύει ο μέσος Συριζαίος του 4% θα είχε καταρρεύσει προ πολλού καθώς η χώρα εκτός από capital controls, φυγή καταθέσεων και ύφεση θα είχε και δελτίο στα τρόφιμα, στα καύσιμα και ανάγκη ανθρωπιστικής βοήθειας.

Το ψέμα λοιπόν αποτελεί βασικό συστατικό της αιτιολόγησης της παραμονής στην εξουσία προς τον εαυτό τους και την κοινωνία.

Π.χ. η αποτυχία του μείγματος της οικονομικής πολιτικής που ακολουθεί η κυβέρνηση, το οποίο πετυχαίνει το δημοσιονομικό πλεόνασμα με αύξηση φόρων αντί μείωση δαπανών, την αναγκάζει (με τις υποδείξεις των δανειστών) να λάβει επιπλέον μέτρα τα επόμενα χρόνια 4,9 δισ. ευρώ, τα οποία εκτείνονται πέραν των ορίων του 3ου μνημονίου.

Προκειμένου να τα ψηφίσουν οι βουλευτές και να πετύχει μια μίνιμουμ αποδοχή από την κοινωνία έχει εφεύρει το παραμύθι των αντίμετρων που θα ισχύσουν στο μέλλον εάν και τότε εκπληρωθούν κάποιοι όροι όπως η εμφάνιση του πρωτογενούς πλεονάσματος πάνω από 3,5%.

Μα αν η χώρα δεν παράγει χρέη και παράγει ένα πλεόνασμα από το οποίο μπορεί να αποπληρώνεται το χρέος της, θα είναι ελεύθερη να κάνει ό,τι θέλει με τα επιπλέον πλεονάσματα. Δεν χρειάζονται μνημονιακά άρθρα που να το καταγράφουν.

Παρουσιάζουν το αυτονόητο σαν κατάκτηση σκληρής διαπραγμάτευσης γιατί δεν μπορούν να δικαιολογήσουν τα αδικαιολόγητα.

Βάζουν την ΕΡΤ επίσης να γελοιοποιείται υποστηρίζοντας πως για 4,9 δισ. νέα μέτρα θα ληφθούν αντίμετρα 7,5 δισ. ευρώ, άρα το ισοζύγιο θα είναι θετικό (θα μοιράσουν λεφτά δηλ.) κατά 2,6 δισ. ευρώ.

Όταν πολλαπλασιάσεις τον ίδιο αριθμό στον αριθμητή και παρονομαστή δεν αλλάζει ένας κλασματικός αριθμός.

Αν το επιδιωκόμενο δημοσιονομικό αποτέλεσμα επιτυγχάνεται με αυτήν την "αλχημεία" μέτρων "αντίμετρων" θα είχαμε το ίδιο αποτέλεσμα αν λαμβάνονταν μόνο "αντίμετρα" ύψους 2,6 δισ. ευρώ. Σωστά;

Ακόμη καλύτερα, αν ίσχυε αυτό το προφανές ψεύδος, αν λαμβάναμε μέτρα 900 δισ. ευρώ και "αντίμετρα" 1,5 τρισ. ευρώ θα μας περίσσευαν και 600 δισ. ευρώ, με τα μισά των οποίων θα

μηδενίσαμε το χρέος και με τα άλλα μισά θα ζούσαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα...

Τα οικονομικά όταν δεν υπάρχει ανάπτυξη και δημιουργία πλούτου είναι ένα παιγνίδι φθίνοντος μηδενικού αθροίσματος. Μοναδική διέξοδος είναι η προσέλκυση επενδύσεων. Για να προσελκυστούν επενδύσεις όμως κράτος, κόμματα και συντάξεις στο 17% του ΑΕΠ πρέπει να ισοπεδωθούν. Όσο, καθυστερούμε τόσο μεγαλύτερη θα είναι η ισοπέδωση.

Αιδώς και δίκη...

Οι κοινωνίες κύριε Τσίπρα διατηρούν τη συνοχή τους χάρη στη ντροπή και τη δικαιοσύνη. Κατά τον Πρωταγόρα που θα μπορούσε να θεωρηθεί και εκ των πατέρων της δημοκρατίας, ο Δίας επειδή φοβόταν μην αφανιστεί η ανθρωπότητα, προσέφερε στους ανθρώπους την αιδώ και τη δίκη. Η αιδώς είναι ο σεβασμός και το αίσθημα της ντροπής και η δίκη το αίσθημα της δικαιοσύνης.

Χωρίς αιδώ και δίκη δεν είναι δυνατή η συγκρότηση και μακροημέρευση των κοινωνιών.

Μάλιστα ο Πρωταγόρας αποδεικνύει πως η πολιτική αρετή, η οποία αποτελείται από την αιδώ και τη δίκη διδάσκεται, διότι το ανθρώπινο γένος την απέκτησε μετά τη δημιουργία του και όχι κατά τη διάρκεια αυτής.

Η συνέχιση των ανενδοίαστων ψεμάτων και της αδικίας των πελατειακών και κομματικών προτιμήσεων δείχνει πως ο πρωθυπουργός και η κυβέρνησή του είναι ανεπίδεκτοι πάσης μαθήσεως.

Τα συνεχή ψεύδη συνιστούν περιφρόνηση και ύβρη και αυτή τιμωρείται...

Τα αούστολα ψεύδη που χρησιμοποιεί η κυβέρνηση για να εξασφαλίσει την παραμονή της στην εξουσία και να παρατείνει τη νομή των προνομίων της απονομιμοποιούν το δημοκρατικό πολιτικό σύστημα. "Όλοι ψέματα λένε για να αρπάξουν την "κουτάλα" να βολευτούν και να βολέψουν τους δικούς τους σε βάρος της κοινωνίας..." σκέφτεται ο μέσος άνθρωπος.

Αυτό είναι η μεγαλύτερη ζημιά της πολιτικής κυριαρχίας της αριστεράς στη μεταπολίτευση. Ως γνωστόν φασισμός είναι αυτό που ακολουθεί όταν οι υποσχέσεις του σοσιαλισμού αποδειχτούν ψεύτικες...

Τα ψέματα του ΣΥΡΙΖΑ δεν θα είχαν λάβει τέτοια έκταση αποδοχής αν τα εξέφραζε κάποιο άλλο πρόσωπο όπως π.χ. ο Αλαβάνος ή ο Κωνσταντόπουλος γιατί δεν έγραφαν καλά στο φακό.

Αυτό καθιστά την ευθύνη του κ. Τσίπρα μεγαλύτερη...

17.05.2017

Πηγή: www.capital.gr/